

Minnesfragment kring museet

Museitanken föds

Iden att åstadkomma någon form av regementsmuseum för KA 4 föddes i Kamratföreningen i början på 70-talet. Bakgrunden var att en mängd så kallade traditionsföremål och visst äldre materiel som hade anknytning till regementet och dess olika föregångare under seklet, förvarades på spridda platser inom vårt område.

Genom åren gjordes ett antal framställningar i skriftlig form till dåvarande myndighetscheferna C KA4, C GbK/Fo 32 och efter tillblivelsen av MKV även till C MKV för att åstadkomma någon form av lösning.

Olika lösningar prövas

Under några år uppvaktade vi myndigheterna om att få utnyttja KA 4 fritidshem, där vi i före detta musikkårens lokaler i fritidshemmets källare önskade inrymma museum. Inredningsmodeller togs fram och iden gick ut på att vi i de före detta övningslokalerna skulle ha de olika yrkesgrenarna representerade. Förverkligandet föll på att dels ansågs lokalerna svåra att underhålla och dels kom man i konflikt med dåvarande soldathemmets verksamhet.

Nästa uppslag som också levde under ett antal år var att den inom området äldsta byggnaden den s.k. "STRANDVILLAN" belägen nedanför officersmässen skulle övertas och göras om till museum.

Nya skrivelser och uppvaktningar gjordes, men även i detta fallet stötte museiansträngningarna på patrull. Byggnaden visade sig vid noggrann inspektion kräva alltför stora reparationer för att detta uppslag skulle kunna bli verklighet.

Vid målet

Oförtröttliga gjorde vi från Kamratföreningen nya framställningar och under 1983 fick föreningen av dåvarande C MKV öv 1 Thorbjörn Ottoson tillstånd att överta ett äldre fortförråd, byggnad 162, inom fortområdet. Byggnaden hade kunnat friställas efter utgallring av äldre materiel i samband med en större materielinventering. Detta innebar starten på en enastående planerings- och byggnadsperiod som ledde fram till att vårt museum kunde invigas av C MKV öv 1 Svante Kristen-son i maj 1985.

Ombyggnads- och reparationsarbetena möjliggjordes genom vänlig resurstilldelning av militära myndigheter, försvarsföreningar och enskilda, men framför allt genom det skickliga och tålmodiga arbete som utfördes av en stor mängd kamrater under ledning av vår "obändige" Gustav Lundberg.

Bo Björheden

Arbetet påbörjas och fullföljs

Efter det att beslut tagits påbörjades utrymningen av tilldelade lokaler i fortbacken. Rövningen omfattade väggar, tak, hyllor och skräp som måste bort. Väggarna, som var helt oisolerade, isolerades efter alla konstens regler. Likaså taket, som också försågs med korrugerade eternitplattor. Virke, spik och visst isoleringsmateriel hämtades från Käsö från ett rivningshus där.

Kamratföreningen bidrog med 1000:-. En större summa erhöles av militära myndigheter. Pengarna kom väl till pass då lokalerna i första hand skulle vara i gott skick. El-installation verkställdes och värme kunde erhållas genom de element som inköpts.

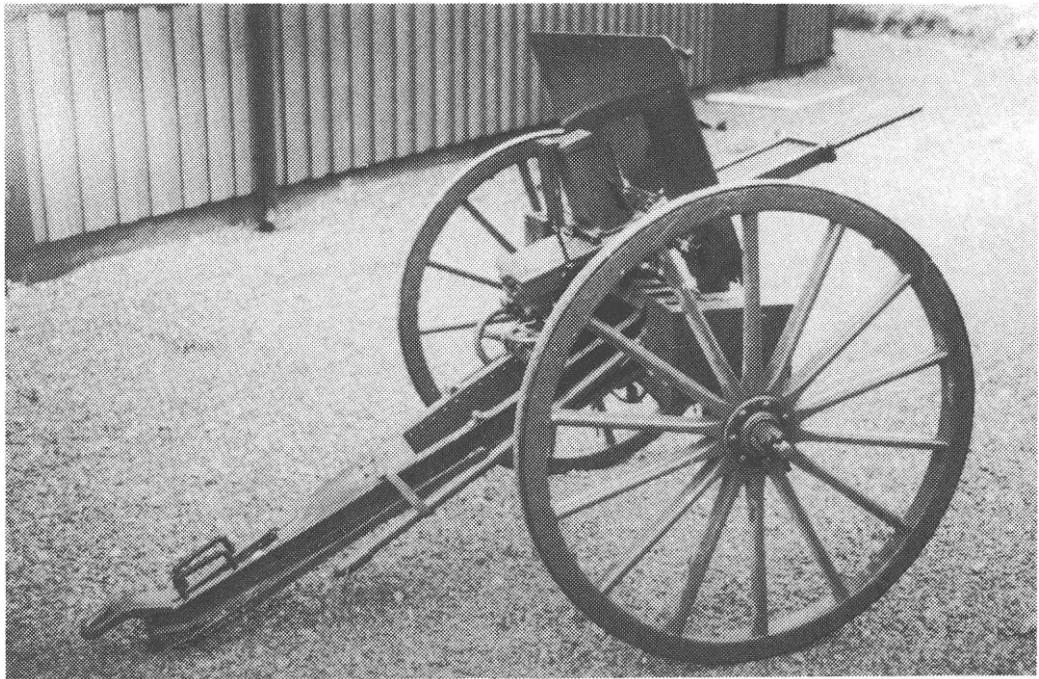
Utställningsföremål kom i strid ström från när och fjärran. De tre rum som stod till förfogande var i skriande behov av målning och de anlända föremålen fick "lagras" tills detta var färdigt, varefter föremålen ställdes på avsedd plats.

Från bokförråden kom gamla förhållningsböcker (ända från seklets början), statskalendrar, signalböcker m.m. i massor. Allt bokfördes och katalogiserades av Einar Stigevall. Ett skickligt arbete, som fordrar stor kunskap.

De pensionerade militärerna Gustav Lundberg, Sven Einarsson, Helmer Ternegren, Fridolf Askerstad, Curt Schönemann, Sven Vilg, Bertil Dellming, Bertil Lindberg, Erik Hessel m.fl. fortsatte oförtrutet sin uppoffrande gärning. Utan dessa eldsjälares fantastiska arbete hade museet i denna dag varit långt ifrån sin fullbordan. 15.000 arbetstimmar har gått åt för dessa idealister och vi kan ej tacka dem nog. Någon som helst ekonomisk ersättning för alla dessa arbetstimmar har de ej heller fått.

Mycket mera skulle kunna skrivas, men tyvärr är utrymmet begränsat. En sak kan vi nog komma ihåg och det är att museet verkligen är värt ett besök för de som inte varit där redan.

Gösta Andersson

Kulspruta m/1893 flerpipigt eldvapen